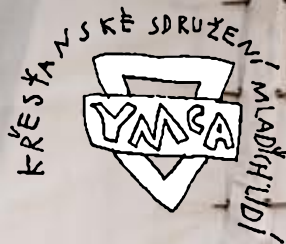


PROTEIN



časopis YMCA v ČR

ročník XVIII 15 Kč

2/2016

Ocenění za práci pro YMCA
příběh Hanky Šormové

Setkání YMCA 2016

posedmé a určitě ne naposled

YMCA a tábory

inspirace na léto pro malé i velké

PROTEIN

časopis YMCA v České republice, ročník XVIII, 2/2016



„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

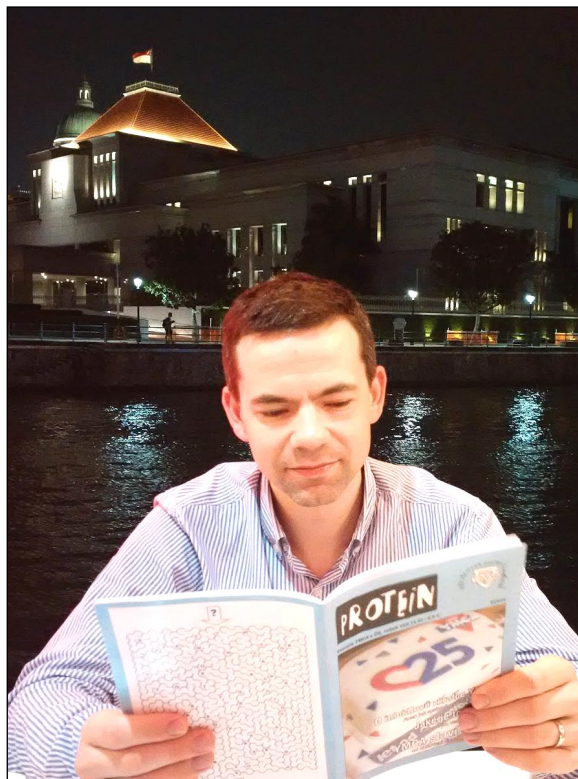
YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou angl. názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“. YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 119 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, rasy, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností.

YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 58 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 25 pobočkách, které jsou kolektivními členy YMCA v ČR. Jsou to: Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Familia, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Setkání, YMCA Mělník, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Orlová, YMCA Ostrava-Poruba, YMCA Praha, YMCA Strmilov, YMCA Třebechovice, YMCA T. S., YMCA v Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.



Protein čtou všude... (Singapur, Singapur).

REDAKCE

Jaroslav V. Hynek

SPOLUPRACOVNÍCI

Andrea Gröschlová
Magdalena Rounová
Markéta Doušová
Kateřina Javůrková
Miroslav Sedláček
Iva Šípková
David Strádal

TISK

Graf Print, s. r. o.
Na Poříčí 21, Praha 1

ADRESA REDAKCE

Protein
YMCA v ČR – ústředí
Na Poříčí 12
115 30 Praha 1
telefon: 224 872 004
e-mail: protein@ymca.cz
web: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.
Články neprocházejí korekturami.
Registrační číslo MK ČR E 14324

Uzávěrka: 20. 5. 2016
Uzávěrka příštího čísla: 20. 9. 2016

Milí čtenáři!

Prázdniny přede dveřmi... proto je na čase vybavit čtenáře novým číslem vydatných proteinů.

Toto číslo potěší zejména všechny ty, kteří se už těší na tábor, a speciálně těch 270 účastníků, kteří budou mít tu příležitost vychutnat si neopakovatelnou atmosféru táborové základny YMCA na Vlčici. Hlavní článek čísla vám odpoví na otázku, která se vám právě zrodila v hlavě - proč by zrovna Vlčice měla být neopakovatelná, když právě to vaše táborové místo je to nejlepší na světě... Chápu, ale článek si přesto přečtěte... :-)

Všichni, kdo byli letos na Setkání, si jistě rádi připomenou velmi milé prostředí, které jsme mohli zakoušet na konci května na Masarykově táboře YMCA na Sázavě u Soběšína. Ještě připomínám – fotky najdete na ymca.cz.

Gratulujeme Hance Šormové k ocenění a přečtěte si její ymkařský příběh, další budou následovat, ale také znojemským korbalistům.

A jako vždy na závěr – pište!

J. V. Hynek

Viděli jste strhující film?

Četli jste zajímavou knihu?

Slyšeli jste super hudbu?

Ochutnali jste geniální jídlo?

Potěšilo vás něco?

Přivedlo vás něco k zamýšlení?

**Rozdělte se o svůj zážitek
s ostatními čtenáři.**

Texty zasílejte na: protein@ymca.cz

- 4 Zemřela Lenka Dančová**
Aladár Dančo, J. V. Hynek
- 5 Potřebujeme proroky?**
Jaroslav Vojta Hynek
- 6 YMCA a tábory**
Jaroslav Vojta Hynek
- 10 Setkání YMCA 2016**
Kristina Ambrožová
- 13 O pamatuj! 2016**
Hana Nosková
- 14 Příprava tábora v Německu**
Miroslav Sedláček
- 15 Tvrdý táborový trénink**
Alžběta Drcmánková
- 16 Můj příběh s YMCA**
Jaroslav Vojta Hynek
- 18 Víkend patřil korbalistům**
Aladár Dančo
- 20 Studijní návštěva v Londýně**
Kátka Kastnerová
- 24 Moje EVS v Maracene**
Bětko Diringarová
- 28 Jak se daří programu DofE?**
I. Šípková, A. Gröschlová, K. Pulíšová
- 30 8. ples YMCA J. Hradec**
Veronika Slavíková

a mnoho jiného...



Zemřela Lenka Dančová

S hlubokou lítostí oznamujeme, že v neděli 22. 5. 2016 zemřela po těžké nemoci dlouholetá ymkařka Lenka Dančová z YMCA Znojmo. Smuteční rozloučení proběhlo ve čtvrtek 26. května 2016 ve 12.00 hod. v obřadní síni znojemského hřbitova.

Lenka věnovala Ymce velký díl svého života. Od roku 1992 byla předsedkyní YMCA Znojmo a rovněž se velmi dobře starala o její chod až do té doby než ji opustily síly. V YMCA Znojmo propagovala zdravý životní styl, trénovala velmi úspěšně několik generací korfbalistů, kteří dosáhli velkých úspěchů. V roce 2009 Lenku Dančovou ocenil za její přínos českému sportu Český olympijský výbor. Všem se snažila jít svou zodpovědností a moudrostí příkladem.

Pan farář, který vedl smuteční rozloučení, hovořil o lidech, kteří celý svůj život rozsazují květiny kolem cest, aby se z nich mohli těšit všichni ostatní, Lenka mezi takové lidi patřila, zkusme si z jejího odkazu vzít příklad pro svůj život.

Budeme rádi, věnujete-li Lence tichou vzpomínku.

Aladár Dančo a J. V. Hynek

▶ **Máte ve svém středu nějakou zajímavou ymkařskou osobnost?**

▶ **Pracuje ve vašem sdružení dobrovolník či pracovník, jehož činnost je typická či naopak nezvyklá pro YMCA?**

▶ **Je mezi vámi někdo, jehož příběh či pozice může inspirovat ostatní?**

▶ **Oceňte svého dobrovolníka tím, že si o něm přečtou ostatní!**

▶ **Co Vám může připadat všední a obyčejné, může čtenáře přivést k zamyšlení a nasměrování...**

▶ **Podělte se o svůj příběh.**

Vaše náměty a tipy pošlete na známý email: protein@ymca.cz, ozveme se Vám o domluvěme rozhovor a jeho formu. Děkujeme.

POTŘEBUJEME PROROKY?

Nedávno jsem našel jeden svůj starý text, který mi ani po letech nepřišel neaktuální. Byl jsem požádán o úvodní slovo na vernisáži obrazů mé kamarádky, tady je:

Soňa Jurkovičová
PROROK JAKO VIDOUCÍ
Vernisáž, Olomouc 5. 5. 1999

POTŘEBUJEME PROROKY?

Zvláštní otázka na konci 20 století. Při pohledu kolem sebe mi však zase tak nemístná nepřipadá.

Lidé dnes potřebují proroky. Jsou žádáni, neboť se sami nedokážeme orientovat. Potřebujeme se zbavit odpovědnosti v našem rozhodování. Potřebujeme někoho, kdo miliony informací vyrábějící náš stres vyhodnotí za nás. Existence potřeby vytváří automaticky také nabídku.

Znáte nějakého proroka? Nemyslím tím Nostradamu, Sibylu, a jim podobné. Myslím někoho, kdo dokáže promluvit do naší, ať už osobní, nebo obecně lidské situace způsobem, jakoby nebyli ani z tohoto světa, jakoby viděli něco, co mi nevidíme, co neodkážeme vidět, co by nás nikdy nenapadlo vidět právě z tohoto úhlu. Navíc je jeho poselství vždy velice aktuální.

Dnes se mesiášové se hrnou ze všech stran. Rádi bychom silného politického vůdce, který by dal konečně vše do pořádku, čekáme na vědce, kteří naleznou recept na záchranu přírody, obracíme se na kohokoliv, kdo nám slíbí vyřešení naší existenciální krize – nabídne nějaký smysl a cíl našeho života.

Nalháváme si, že víme proč žít, a úzkostlivě si chráníme svůj subjektivní pocit smyslu, o který se třeseme a přesvědčujeme o jeho pravosti nejen druhé, ale i sebe. Pokud se nám někdo snaží nabídnout něco lepšího, snažíme se jej co nejdříve zastavit, neboť se cítíme být ohroženi. Lpíme na svých iluzích, i když nám nedostačují a neuspokojují plně naše potřeby, ale přijít o ně by znamenalo nemít nic.

Pardon, možná Vám to na úvodní promluvu při vernisáži zní příliš syrově. Právě takové je však většinou prorokovo poselství. Připusťme však, že problémy tohoto světa nevyřeší žádný politický, ekologický, vědecký ani náboženský vůdce, žádný nový „mesiáš“. Kde tedy hledat nějaké východisko?

Ne, nenabídnu vám to jediné pravé řešení. Lidé za dobu své existence objevili mnoho moudrých myšlenek. Dobré rady je však nutno odlišit od těch, které svádí na scestí.

Zkusme tedy brát život jako společně hledání odpovědí na otázky života. Života a smrti. Života! Nespoléhejme tedy na falešné proroky, kteří se snaží vytrhnout nás s reality svými růžovými pohádkami. Na druhé straně zkusme zůstat otevření hlasu pravých proroků! Kdo je to pravý prorok? Je pravým opakem toho, co jsem právě řekl. Ten strhává člověka, který se vznáší ve svých představách znovu na zem a promlouvá do jeho aktuální, situace. Staví nás před konkrétní rozhodnutí, neobchází skutečnosti, ale jde přímo k jejich kořenům – vkládá nám do rukou sekeru a vyzývá k činu.

Nevím, jak jste si odpověděli na mou otázku, jestli znáte nějakého proroka. Já ano, myslím, že pokud se rozhlédnete kolem sebe, jistě objevíte někoho, kdo nebude samozvaným prorokem, ale tím, který nám může pomoci lépe pochopit souvislosti života, kdo není uzamčen za barikádami toho, co můžeme vidět, držet, cítit, ochutnat, ale kdo dokáže promluvit, vykonat, zazpívat nebo namalovat poselství, ve kterém zaslechneme hlas, který není deformován našimi lidskými představami, ale který je velice syrový svou čistotou. Právě takový je také Boží hlas.

Pokud nikoho takového neznáte, zkuste se podívat na těchto pár obrazů, možná že v nich zaslechnete, i když očima, hlas Toho, který mluví do našich životů celé dějiny. Dříve jej zprostředkovávali starozákonní proroci, později jiní, a dnes snad tato mladá žena – zkuste se zaposlouchat do jejich obrazů.



YMCA a tábory

Nacházíme se na prahu prázdnin, a proto není na škodu se vždy jednou za několik let věnovat tématu táboření. Zvláště, pokud k němu jako ymkaři máme co říct. Nejen vzhledem k tradici – vždyť YMCA stála u zrodu moderního organizované táboření – ale i proto, že tato forma práce s dětmi a mládeží je významnou součástí našich aktivit i dnes.

V letošním roce uspořádáme 54 táborů což je o 4 více než v loňském roce. Jejich zaměření je velmi různé, stejně jako celý program Ymky. A je to dobře, když se podíváte na předposlední stranu obálky Proteinu na anketu, uvidíte, že přesně taková je poptávka – velmi vyrovnaná.

Výsledek je to tedy pro Ymku velmi povzbudivý a jde jí do karet, protože nenabízí jeden typ tábora a to je určitě i dobrý příslib do budoucna.

Pro inspiraci všem táborníkům několik prvorepublikových myšlenek a nápadů – jak to dělali a také jak své tábory propagovali. Dodnes je jedním z nejkouzelnějších míst pro táboření naše táborová základna YMCA na Vlčici na Staňkovském rybníku (dříve veden jako jezero). Nechte se okouzlit prvorepublikovými formulacemi a naladte se na táborovou sezónu...

Následuje doslovný přepis archivních materiálů z roku 1930 a 1931.

Tábor „Vlčice“ přírodní rezervace táborníků

V republice máme několik letních táborů, určené pouze pro chlapce, ale pro dospělé členy YMCA nemohlo býti dosud nic učiněno, aby o své dovolené unikli městskému ruchu a našli vhodné, klidné místo pro zotavení a osvěžení.

Letošního roku Pražská YMCA zařizuje v lesní a vodní rezervaci na „Vlčici“ na Staňkovském jezeře pro své členy camp, kde v nádherných přírodních krásách najdou členové to, po čem dlouho toužili: klid uprostřed

hlubokých lesů, ideální podnebí, všestrannou a pestrou rekreaci, zábavu a potěšení.

Dospělí členové jsou ubytováni zvlášť, odděleně od chlapců, při tom ale mohou se zčásti táborového programu jako: ranních cvičení, vodních sportů, lukostřelby, závodů a turnajů, výletů, zálesáctví, volley-ballu a jiných míčových her, táborového ohně, atd. Může se předpokládat, že většina dospělých členů v nádherném prostředí úplně zapomenou na svůj věk.

Mezi vysokými a hlubokými lesy, táhnoucími se mnoho kilometrů k Jindřichovu Hradci a dále do Českomoravské vysočiny a na straně opačné daleko do Rakouska, v posvátném klidu a tichu prostírá se jezero Staňkovské, více jak 8 km dlouhé, s písčitou pláží znenáhla se svažující do jezera. Příroda sama v těchto místech vytvořila vyvýšený, vysokými borovicemi a smrky porostlý výběžek do jezera, zv. „Vlčice“, na němž je účelně vybudován tábor, nesoucí podle něho své jméno. Z tohoto výběžku je překrásný pohled na okolní divoké lesy, obě plochy jezera a na protější břehy, kam s večerním soumrakem přichází z rakouských lesů vysoká zvěř, aby uhasila žízeň čistou jezerní vodou. Tento úchvatný kraj plným právem může býti pojmenován „jihočeskou Kanadou“, ve které pobyt působí dojmem nezapomenutelným.

Jezero Staňovské je na úpatí krásné hornaté oblasti, jež se rozprostírá ve velickém okruhu a jejíž krásy teprve poslední dobou nacházejí plného zhodnocení. Podnebí jest mírné, uklidňující, vyznačující se v létě nadprůměrnou teplotou; lesní a jezerní klima zmírňuje však neobyčejně tyto poměry. Veliké bohatství ozonu a čistota vzduchu jsou lidskému organismu neobyčejně příznivé. Procházky lesem a kolem jezera, výlety do romantického oklí, písčité pláže s jemně zrnitým pískem, koupání v čisté, mírně tekoucí vodě, projížďky v loďkách, (canoe, jolly, plachetky, maňásky, šinagle) po nejdelším jezeře v republice, různé hry a ostatní možnosti všestranné rekreace

PROGRAM

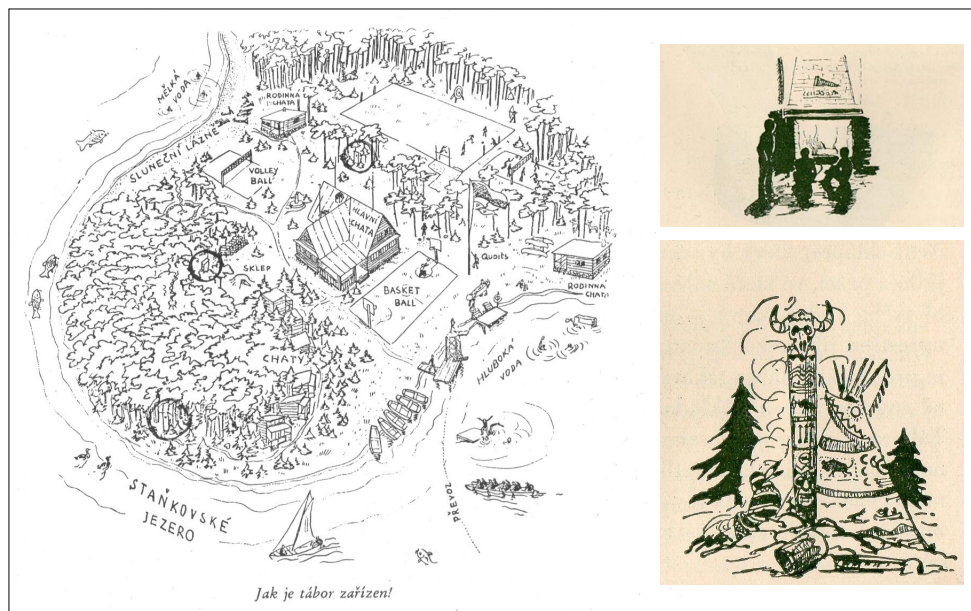
Tábor „Vlčice“ je zřízen pro rekreaci upevnění zdraví a výchovu charakteru. Charakter hoča je výsledkem zkušeností; podle toho, co vidí, slyší, koná, o čem uvažuje, podle toho také se utváří jeho charakter.

Záleží tedy hlavně na prostředí v jakém se hoši nacházejí. Dejte jim prostředí vhodné jejich věku a upevníte jejich charakter.

Letní prázdniny jsou právě dobou, ve které hoši potřebují nejvíce dobrého vedení a inteligentní kontroly v každém počínání. Nemí chlapce, který by neměl zábavu, sport, námahu, dobré jídlo a práci, ve které nalézá potěšení. Každý chlapec rád napodobí svého vůdce, který je mu vzorem. Tábor „Vlčice“ umístěný uprostřed jihočeské Kanady, mající cvičené a charakterní vůdce, je pro starší chlapce takovým vhodným prostředím. Nový a účelně vybudovaný a důkladně vybavený tábor má vzorné vedení. Táborový program obsahuje všechny hlavní druhy sportu: canoistiku, zálesáctví, atletiku, plavectví, míčové hry atp., odborně vedené. Každá táborová činnost je vhodně zařazena, a každému účastníkovi je dána možnost účastnit se jí podle vlastního výběru.

DENNÍ POŘAD

Táborový program je bohatý a směřuje k výchově tělesné, mravní, duševní a společenské. Obsahuje ranní cvičení, osvěžení ve vodě, rozmluvy o životních otázkách, táborové povinnosti, úklid v chatách, přípravu táborového ohně, zpěv, hudbu, zálesáctví, lukostřelbu, ruční práce,



Jak je tábor zařízen!

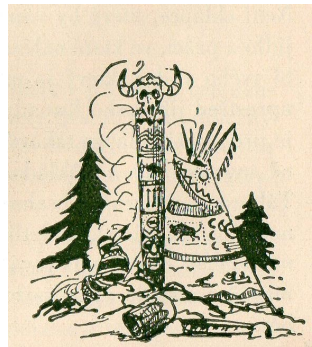
☺
Nezapomeňte
 si vzít s sebou na Vlčici veselou mysl
 a dobrou náladu.
 ☺

vyučování cizím jazykům (němčině, angličtině), závody, turnaje, výlety, plavectví, veslování, atletiku atd. Každá složka táborového života směřuje ke společenské výchově, zodpovědnosti, řádnému občanství, přátelství a jiným vlastnostem charakteru. Nedělní bohoslužby jsou úzce spjaté s táborovým životem a nábožeství se projevuje jako normální, přirozená složka táboření. Tolik citace!

Samozřejmě každý tábor potřebuje nejen důkladnou přípravu programu, ale také zázemí - tábořiště, proto nepřeskočte následující krátký příspěvek, jak to chodí na takové brigádě - právě na Vlčici dnes.

Děkujeme všem správcům, kteří se starají o táborové základny a také všem, kteří věnují svůj čas a schopnosti dětem jako vedoucí. Pěkné léto všem!

J. V. Hynek, foto: YMCA Brno, Husinec a Archiv YMCA



STRAVA.

Neustálý pobyt hochů na svěžím vzduchu v přírodě a celodenní činnost vyžaduje vhodné a vydatné stravy. Jest to velmi důležitý činitel táborového života a věnuje se mu zvláštní péče, pokud jde o množství a vydatnost.



Jednoduchá, vydatná a odbornými silami čistě upravená strava zaručuje spokojenost všech táborníků. Státní velkostatek zásobuje tábor denně čerstvým mlékem a zeleninou.

Jarní brigáda na Vičci

Chci touto cestou poděkovat za víkendovou brigádu! Účast byla opravdu rekordní (62 zapsaných lidí a vím, že se všichni nezapsali, :-)) a udělalo se obrovské množství práce. V podstatě se udělalo vše, co bylo v plánu. Další práce uděláme na letní brigádě – nebyla jsem dokonale připravená, a tak se něco udělat nedalo.

Musím také veřejně poděkovat Zdeňkovi, který mi pomáhá vše připravit, vymyslet a často provést... Bez něho by to nefungovalo. Díky všem účastníkům, byli jste skvělí, málem jste mě uštvali!!!!!! :-D

Hanka Krejčová, YMCA J. Hradec, foto: YMCA JH





Letošní Setkání YMCA 2016 proběhlo již tradičně v Masarykově táboře YMCA u na Sázavě u Soběšína, a to ve dnech 20.–22. 5. 2016. Setkání se celkem zúčastnilo téměř 160 účastníků (což je prozatím rekord) – z toho zhruba 80 dospělých a 80 dětí. Svě zastoupení letos mělo 15 kolektivních členů YMCA, za což jsme velmi rádi. Celým víkendem se neslo téma „Můj příběh“.

Oceňování dobrovolníků roku 2015 a zasloužilých členů YMCA

Během páteční večera proběhlo oceňování dobrovolníků roku 2015 a zasloužilých členů YMCA. Celkem bylo oceněno 16 dobrovolníků z 11 Ymek a 3 zasloužilí členové YMCA za celoživotní přínos naší organizaci – jmenovitě Hana Šormová z YMCA Praha, Miloš Vyletal z YMCA Setkání a Tomáš Matuška z YMCA Třebechovice (in memoriam). Složení oceněných dobrovolníků roku 2015 bylo velmi pestré – nejmladšímu oceněnému bylo 19 let, nejstaršímu 61 let, oceňovali jsme vedoucí tendingu, vodáky, dobrovolnice z mateřských center, vedoucí z nízkoprahových klubů, modeláře, členy výborů a další. Dobrovolníci roku obdrželi z rukou předsedy Jana Blažka a generálního sekretáře Vojtěcha Rálka keramické sošky andělů z chráněné dílny sv. Josefa v Opavě, zasloužilí členové stříbrné pamětní medaile YMCA vyrobené v České Mincovně. Hana Šormová i Miloš Vyletal se s námi na závěr večera podělili o svůj

celoživotní ymkařský příběh, který bude vepsán i do kroniky zasloužilých členů YMCA, kterou jsme s letošním prvním ročníkem založili. Rozhovor s Hankou, který shrnuje její příběh, si můžete přečíst také v tomto čísle časopisu Protein. V příštím čísle vyjde rozhovor s Milošem Vyletalem. Celé předávání cen nám zpříjemnila členové tendingu svým krásným zpěvem a na závěr večera nechyběl slavnostní přípítek.

Tímto prvním ročníkem oceňování bychom rádi založili tradici pro páteční večery na Setkání YMCA a už teď se těšíme, koho se rozhodnete nominovat příští rok. Dobrovolníci roku mohou být 2 za každou Ymku a jsou odměňováni automaticky bez dalšího výběru. Takže pokud máte nějaký svůj tip, nepochybně ho sdělit vedoucímu vaší Ymky. V kategorii za zásluhy a celoživotní přínos YMCA může být nominován ten, který pro Ymku pracoval nepřetržitě minimálně 10 let jako zaměstnanec nebo jako činný člen. Ocenění se přiznává za významný příspěvek k rozvoji YMCA a za dlouholetou činnou práci ve prospěch YMCA. Ze všech nominovaných v této kategorii následně vybírá 3 oceněné komise složené z předsedy a generálního sekretáře a z dalších členů ústředního výboru YMCA v ČR. Nominaci lze samozřejmě předkládat i opakovaně.

Sobota plná sportovních turnajů, workshopů a pětibojí

Na sobotní dopoledne bylo připraveno mnoho výtvarných a hudebních workshopů a sportovních aktivit pro dospělé i pro děti. Mimo jiné to byl již tradiční volejbalový turnaj dvojic, střílelo se z luků na terč i na divoké prase, kromě lezecké stěny byla letos k dispozici také pojízdná kladka, u které se hned tvořila fronta.

Během poobědňní siesty se konal velmi oblíbený orientační běh pro děti, letos v lese kromě běhu po fáborcích hledaly děti také listy nebo plody předepsaných stromů a na závěr musely překonat prudký sráz dolů do cíle.

Sobotní odpoledne pak bylo již tradičně věnováno Soběššínskému pětiboji. Letos proběhl již 3. ročník, který opět připravil Lukáš Kuc z YMCA Děčín. Šest družstev (po 5–8 členech) se utkalo v pěti různých disciplínách:

- ▶ 1. Záchrana trosečníků (plavba v pramicích na Sázavě),
- ▶ 2. Otec Fura (získání šifer umístěných na vrcholu horolezecké stěny),
- ▶ 3. Lyžařská štafeta (závod soběššínským tábořištěm v zimním oblečení na lyžích),
- ▶ 4. Šifry,
- ▶ 5. Tajná disciplína.

„Techniku nemaje,
srdíčkem to dohnaje!“
(Motto stříbrného týmu volejbalového turnaje)

Na letošní tajnou disciplínu byl obzvlášť pěkný pohled – družstva měla urazit co nejdelší úsek na vysoce lepi-
vém poli – každý, kdo do něj vstoupil, se hned přilepil. Proto se závodníci všelijak přelézali, plazili se po sobě a na závěr vždy obětavě skočili do trávy šipku, aby po nich mohl přelézt zase další závodník. Další zvolili jinou taktiku, u které se přelézali ve stoje a děti si podávali vzduchem. Ať tak či tak, byla to vskutku velkolepá podívaná.

Večer, při tradičním Ohni velké rady, u kterého jsme se všichni shromáždili, byli slavnostně vyhlášeni vítězové všech soutěží. V pětiboji vyhrál tým Sudety složený ze členů YMCA Děčín. Ti si tedy domů odvezli putovní pohár.

Kdo chtěl, mohl pak zůstat u ohně a zpívat, zahrát si v klubovně deskové hry, v čajovně si vychutnat šálek čaje, poslechnout si zamyšlený Radima Žárského, nebo se v lese zúčastnit noční hry.





Neděle – bohoslužby, hodnocení, svíčková a domů

Nedělní ranní bohoslužbu vedl předseda YMCA v ČR Jan Blažek a o hudební doprovod se postaral Ten Sing a Radim Žárský. Všem moc děkujeme za čas, kdy jsme společně mohli duchovně načerpat. V paralelním programu děti vyráběly pro radost papírové motýlky a stavěly ze špejlí a přírodnin model soběšínského tábořiště.

Zbývalo jen zhodnotit celý pobyt, vyfotit se a naplnit svá břicha svíčkovou s knedlíky. Pak už jsme se začali loučit a rozjíždět do svých domovů.

Setkání 2016 se díky spolupráci všech zúčastněných moc povedlo a díky velmi dobrému počasí jsme se do tábora bez problému vešli i v rekordním počtu účastníků. Velmi děkujeme všem, kteří se podíleli na vedení workshopů, sportovních aktivitách nebo se ujali jakékoli další služby! Děkujeme také panu správci Jaroslavu Javůrkovi a celému jeho týmu za velmi dobrou spolupráci a servis!

Už teď se těšíme na příští Setkání, které se uskuteční ve dnech 19–21. 5. 2017 a všechny Vás na něj srdečně zveme!

Celkové hodnocení akce účastníky (64 respondentů):

Komunikace před Setkáním	1,14
Organizace v průběhu Setkání	1,28
Program	1,22
Strava	1,33
Ubytování	1,52

Kristina Ambrožová, foto: Žlababa, YMCA T. S. a JVH

Kurz činného člena YMCA
proběhne

11.–13. listopadu 2016

více na www.ymca.cz

O pamatuj! 2016



V pondělí 7. března proběhl již 4. ročník vzpomínkové akce PAMATUJ!, která se koná k uctění památky obětí holocaustu. Jindřichohradecké pěvecké sbory – YMCA Jakoubek, Smetana, Chrámový sbor Adama Michny a Zanoty – zazpívaly společně na náměstí Míru 3 písně – Hatikva, Šema Jizrael a Kde domov můj.

Tato akce se koná napříč naší zemí vpředvečer výročí tragické události z 8. března 1944, kdy bylo v plynových komorách koncentračního tábora Osvětim – Birkenau během jediné noci zavražděno 3.792 českých mužů, žen a dětí.

V Jindřichově Hradci vždy ke společnému zpěvu přidáváme nějaký doplňkový program – letos to bylo promítání filmu Očima fotografky a krátká prezentace spolupořádajícího spolku Zikaron.

Akce PAMATUJ! se již napevno zařadila mezi naše aktivity a doufejme, že alespoň trochu přispěje k připomínání hrůz holocaustu a také že se stane protiváhou současných projevů rasové a náboženské nesnášenlivosti.

*Hana Nosková, YMCA Jindřichův Hradec,
foto: YMCA JH*

Pojedete na prázdniny někam do zahraničí? Na dovolenou, tábor, na festival,...

Nebo dokonce na cestu kolem světa?

Pomozte rozšířit naši sbírku Proteinu na cestách, kterou najdete zde:

www.ymca.cz/casopis

Vyfoťte se na zajímavém místě s Proteinem!

Vaše úlovky pošlete na email: protein@ymca.cz.

Děkujeme.

Přípravná schůzka na letní tábor v Německu

Druhý víkend v dubnu (přesně 8. - 10. 4.), jsem se zúčastnil přípravného víkendu na evropský YMCA tábor v německém městě Michelstadt.

Vyrazil jsem v pátek ráno nějak kolem sedmé z Orlové, abych přesedl v Bohumíně na Pendolino do Chebu, čili přes celou republiku, až skoro k hranicím. Cesta byla dlouhá, ale zajímavá. Kdy se vám stane, že můžete rázem projet celou republiku. V Chebu jsem přesedl do již německého vlaku, který směřoval směr Nürnberg (česky Norimberk). Už při výjezdu z Chebu jsem začal mít ten pocit, že mě čeká zase velké cestovatelské dobrodružství, už tím, že ne úplně všemu rozumím, a co když špatně přestoupím, a podobně. :-)

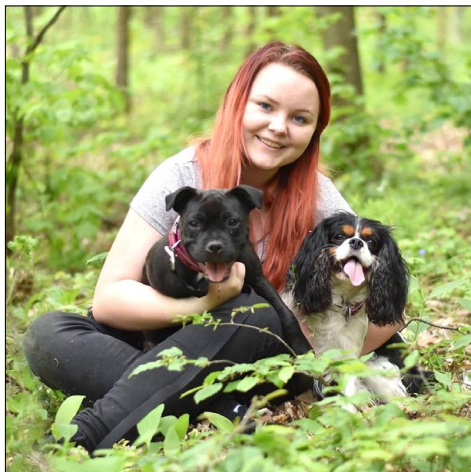
Cesta do Norimberku však dopadla dobře, a já mohl úspěšně přestoupit na velmi přeplněný vlak směřující na Frankfurt. Ale i přeplněnost vlaku má svoje výhody – máte to vždy kousek na záchod, jelikož sedíte v chodbičce mezi kupé, takže jsem si nemohl stěžovat. Ve Frankfurtu mě čekal poslední přestup před vytoženým Michelstadtem. Tento poslední přestup na cestě tam, byl asi nezajímavější. Jelikož jsem si už musel koupit na nádraží lístek, který jsem neměl, a Frankfurt je přece jen trochu větší, ale naprosto krásné nádraží, tak jsem přece jen trochu zazmatkoval. Měli tam totiž skvělé samoobslužné automaty na lístky, ty však braly jenom mince, a ne papírové eura, takže jsem musel k okénku, tam jsem ale po deseti minutách chození dokola zjistil, že musí mít člověk pořadový lístek, aby se dostal na řadu. Naštěstí jsem se potkal s velkým pochopením paní u přepážky a obsloužila mě i bez pořadového lístku, takže jsem úspěšně dojel až do Michelstadtu, kde mě dokonce čekala Silke z německé YMCA a dovezla mě až do tábora, co víc si přát. Dokonce jsem si ještě stihl na nádraží ve Frankfurtu koupit (sice omylem), veganský kebab, byl to můj první veganský kebab v životě a musím říct, že byl opravdu dobrý, i když až možná příliš pálivý, holt jsem neměl pánovi pořád říkat „ja alles“, když se mě slušně ptal, jestli chci to a tamto.:-).



Jelikož jsem přijel pozdě večer, tak jsme se víceméně stihli jen lehce seznámit a šlo se spát. Většina spala ve venkovních dřevěných chatkách, až bylo na začátek dubna ještě v noci vcelku velká zima. Ne budu zapírat, že jsem protekčně spal ve zděné budově, ale i tak bylo poněkud chladno. Doufám, že v červenci, kdy bude tábor, bude přece jen tepleji.

Sobota (tedy druhý den), se nesl v duchu plánování, plánování a pro změnu plánování. Samozřejmě úplně na začátku byla snídaneň, abychom na to všechno měli dost energie, ale pak po opětovném lehkém seznamování, jsme začali do detailu rozebírat naše představy o táboře, kdo bude mít co na starost, jaký workshop by chtěl připravovat, nebo který den bude vést ranní či večerní ztišení. Bylo to velmi náročné a vyčerpávající, ale důležité plánování. Musím říct, že program je velmi napraskaný, ale právě proto bude zajímavý.

Po vyčerpávajícím plánování jsme se šli pěšky podívat do centra města Michelstadt. Je to opravdu pěkné staré město, plné historie. Měli jsme dokonce krátký okruh s průvodkyní. Například mě zaujalo, že v Micheldstatu je jako jedna z mála německých měst židovská synagoga, a nacisti ji za války nevypálili jen proto, že je ve velmi těsné blízkosti dalších domů, které by mohli také shořet. Po procházce nám samozřejmě vyhládlo, takže jsme se šli najíst. Byli jsme v překrásné Radniční restauraci, krásný závěr dne, doplněný ještě krásnější procházkou zpátky do tábora. Na cestě zpátky jsem si uvědomil jak



Tvrký táborový trénink

Na YMCA tábory do Veverské Bítýšky jsme začali jezdit před mnoha lety, tento rok pro nás ale bude výjimečný – poprvé nahlédneme do dění celého tábora, chodíme na schůzky pro vedoucí, budeme instruktory!

Mezi tyto aktivity jsme si připravili i víkend 28.–29. května – v pátek jsme nasedli do vlaku a vystoupili až v Náměšti nad Oslavou. Tam už na nás čekal námi dobře známý vedoucí Skřet, který nás zavezl k rybníku Dubovec, kde na nás čekal druhý z vedoucích – Alpa. Tam měl začít náš TTT – „Tvrký Táborový Trénink“.

je poloha tábora opravdu zajímavá. Je to kousek od centra města, ale přesto je to v naprosté samotě v lese. Pro tábor jak stvořený.

Neděle pro mne už byla více či méně opět cestovní. Stihl jsem totiž už jen snídani, a kousek ranního zamyšlení, a pak jsem již musel utíkat na vlak opět směr Frankfurt, Norimberk, Cheb, a přes Prahu na Bohumín. Ze zpáteční cesty snad jen, že mě zaujalo, jak na jednom nástupišti byla cedule, kde se mají obracet o pomoc uprchlíci, a kousek od této cedule jsem viděl vlak, kde u všech dveří stáli těžkooděnci v policejních helmách. Člověk z Česka by si možná myslel, že kvůli uprchlíkům je tady tolik policistů, jenže ono právě vůbec, povyk byl kvůli fotbalovým fanouškům, kteří jeli kdesi na zápas. Další zajímavost byla, že jsem v Norimberku příliš suveréně přestupoval, až jsem nastoupil na špatný vlak, a lehce si zajel. Naštěstí mi to po asi hodině nějak došlo, a situaci jsem vyřešil dalším přestupem a do Chebu jsem dojel s jen asi půl hodinovým zpožděním. I tak jsem stihl přestoupit v Praze na půlnoční vlak, a někdy mezi třetí a čtvrtou ráno dojet do Bohumína.

Cesta byla dlouhá, náročná, ale přesto krásná. Jsem rád, že jsem se mohl přípravné schůzky zúčastnit, a už teď se těším na letní evropský tábor červenci. To už nás jede z Česka více, takže snad nebudeme bloudit, anebo nás bude bloudících více.

Náš první úkol bylo postavení přístřešku, na 2 hodiny jsme měli o zábavu postaráno. Potom už nám nezbyvalo nic než si uvařit večeři a jít spát – pod náš přístřešek. Ráno v 8 jsme měli budíček, sbalili si všechny věci do krosen a čekali, co se bude dít.

První příšla na řadu přednáška o vedení tábora, jak se chovat k dětem a jak jim jít příkladem. Následně jsme měli výlet po okolí s použitím mapy, dostali jsme za úkol najít nejkratší cestu k rozhledně, zjistit kde vlastně je a jak daleko je od nás. Později odpoledne jsme pomáhali s údržbou louky u jezera a lesa. Večer jsme stavěli přístřešek. Znatelně rychleji než páteční večer.

Nedělní ráno jsme si mohli přispát, budíček byl až v 9, na programu bylo najít podle mapy místo kam si uděláme s krosnami na zádech výlet tak abychom se vrátili ve 2 hodiny. Překročili jsme ale plánované 3 km v hodině a i s malými obchůzkami jsme se vrátili poměrně brzo. Doufáme, že budeme dobří praktikanti!

Pozn.: Protože jsme se v březnu zapojili do programu Ceny vévody z Edinburgu, kde rozvíjíme svůj talent, sportovní dovednosti a dobrovolničtíme a kde je také součástí úspěšného splnění všech úkolů absolvování výletu, kde budeme úplně bez vedoucích, bude se nám všechno, co jsme se teď naučili, hodit i tam!

Alžběta Drcmánková, YMCA Brno, 15 let

Miroslav Sedláček, YMCA Orlová

Můj příběh s YMCA

rozhovor s Hankou Šormovou, oceněnou za zásluhy a celoživotní přínos YMCA.

V letošním roce byli oceněni první 3 ymkaři za svůj dlouhodobý přínos pro YMCA. Přinášíme de facto druhý rozhovor z této série Hankou Šormovou, dlouholetou ředitelkou YMCA Praha. (V předminulém čísle byl přetištěn několik let starý rozhovor s Tomášem Matuškou, který dostal toto ocenění in memoriam.) Rozhovor s třetím oceněným přinese Protein v příštím čísle.

Co tě přesvědčilo, stát se členem a věnovat Ymce podstatnou část svého času a života?

Přesvědčil mě můj přítel a bratr z Církve československé evangelické Pavel Hlaváč. Když jsem hledala, jaké práci se chci naplno věnovat, když mé děti začaly odrůstat, přesvědčil mě, že to byla právě YMCA, co ovlivnilo silně můj život a že jsem jí to vlastně dlužná a ať jí pomohu budovat. No a pak už mě to chytlo a pohltilo na víc než dvacet let.

Jaké bylo tvé první setkání s YMCA?

Jak řekl Pavel Hlaváč, YMCA mě ovlivnila a formovala i ještě v době (za komunismu), kdy byla zakázaná. Její odkaz i způsoby práce jsem zažívala v evangelické mládeži a na letních brigádách v Jeseníkách, aniž jsem vnímala, že se jedná o Ymku.

Mé první setkání však bylo asi při přijímacím pohovoru na Výboru pražské YMCA v Paláci YMCA. Za nedlouho poté jsem prožila první krásnou a povzbudivou akci – oslavy výročí 50 let YMCA (v r. 1994) s nadšeným vystoupením Tensingu.

Co ti členství v YMCA přineslo?

Nevím, zda to zrovna souvisí s členstvím, ale můj život úzce spjatý s YMCA je jedna z nejlepších věcí, co mne v životě potkalo. YMCA ovlivnila a obohatila jistě i život mých dětí, poznala jsem tu spoustu úžasných lidí, zažila hodně legrace a nezapomenutelných zážitků.

Profesně jsem se v YMCA Praha podílela na budování širokého spektra aktivit – jak těch, kte-

ré vyrůstaly zdola ze zájmu konkrétních skupinek, tak i velkých projektů jako mateřská centra či nízkoprahové sociální služby. Zažili jsme i krize, nejedno stěhování a budování nových prostor, v posledních letech jsme se snažili sladit profesionální přístup se zachováním přátelské "ymkařské" otevřené atmosféry.

Při tom všem jsem se nejmíj naučila:

- ▶ týmové práci
- ▶ toleranci, vážit si každého člověka, který něco dělá pro druhé
- ▶ překonávat neúspěchy a proměňovat je v nové šance
- ▶ žít v nejistotě a trochu riskovat
- ▶ modlit se a věřit v Boží pomoc

Vybaví se ti nějaký konkrétní silný nebo vtipný zážitek z YMCA?

Těch by bylo, že ani nevím, který vybrat! Spoustu jsem jich zažila se seniory YMCA (třeba když se na Soběšíně vášnivě hádali při hraní softballu o pravidla, aby se pak v duchu „fair play“ zase udobřili a líbovali si, jak že se to krásně pohádali..., nebo když mi pan Antonín Sum na cestě autem vyprávěl celý svůj životní příběh).

Nezapomenutelné zážitky mám z tábora na Vlčici (noční zamyšlení se svíčkami na voru na Staňkovském rybníce za doprovodu houslí, vaření borůvkových knedlíků pro 50 lidí v polní kuchyni, táborové hry, noční diskuse s vedoucími...).

Ráda vyprávím i příběh, „jak jsme se modlili za rudi“, který dokládá to, jak jsou přístupy k víře v YMCA různorodé a cesty Boží nevyzpytatelné. Ale to vám radši povím někdy osobně, na papíře by to vypadalo asi hloupě... :-)

V čem vidíš největší potenciál YMCA?

V praktickém naplňování křesťanských principů, otevřenosti a přitom jednoznačné zakotvenosti, podpořeně bohatou historií YMCA.

I v tom, že je tvořivá, hravá, pestrá, tolerantní.



Že vytváří prostor pro přátelství, společnou práci, tříbení názorů. Je to ekumenické a otevřené prostředí.

Kdybys mohla, co bys od zítřka v YMCA změnila?

Abychom všichni všechno o sobě věděli, sdíleli, radovali se a mohli prožít nejen to, co děláme sami, ale co se kde v YMCA a ve světě daří, mohli být na YMCA hrdí... A aby se o tom dozvíдалo víc lidí – ale nejen nějakými PR metodami, ale vlastními prožitky a přesvědčením.

Vidíš i nějaké slabiny?

Omezené kapacity a počet lidí, kteří jsou ochotni vzít na sebe odpovědnost.

Velká administrativní zatíženost při tom, když chce někdo v YMCA prostě něco dělat. (Myslím, že za to nemůže YMCA, ale současné byrokratické společenské prostředí.)

A že YMCA okolní svět a zejména církve málo vnímají a berou za své.

Můžeš vyslovit 3 přání pro YMCA?

- Ať se k ní Pán Bůh přiznává a žehná její práci.
- Ať je v ní dost mladých lidí, kterým přiroste k srdci.
- Ať se jí vyhnu skandály, peníze ať nejsou na prvním místě a všem lidem je tam dobře.

Polož si nějakou otázku a rovnou na ni odpověz...

Chystáš se teď na nějakou YMCA akci?

Ano, těším se moc na víkendovku s bývalými táborovými vedoucími a jejich rodinami na Vlčici!

Za rozhovor děkuje J. V. Hynek, foto: autor otázek

Víkend patřil korbalistům

Víkend 2. a 3. 4. 2016 patřil znojemským korbalistům.

V sobotu 2. 4. cestovali starší žáci korbaloového klubu TJ Znojmo Modří Sloni YMCA do Brna, kde hráli poslední kolo ligy starších žáků. Po tomto kole si upevnili 1. místo v základní části a tak postupují do finále ČR, které se hraje 7. 5. spolu s finále extraligy v Prostějově. První utkání hráli Modří Sloni proti KK Brno, které porazili 13:1 po poločase 6:0. V dalším utkání proti VKC Kolín si Modří Sloni opět poradili a zvítězili 16:6 po poločase 9:5.

Pořadí po základní části:

#	Tým	Z	V	R	P	S	B
1.	TJ Znojmo MS YMCA U16	14	11	2	1	148 : 79	24
2.	Šenov, KC - ZŠ U16	14	10	2	2	148 : 90	22
3.	Brno, KK Nový Lískovec U16	14	10	0	4	135 : 108	20
4.	SK Píhov Náchod U16	14	9	0	5	165 : 112	18
5.	Prostějov, SK RG U16	14	6	2	6	122 : 114	14
6.	Č. Budějovice, KCC Sokol U16	14	3	0	11	76 : 127	6
7.	Brno, KK U16	14	2	1	11	72 : 150	5
8.	Kolín, VKC U16	14	1	1	12	102 : 188	3

Druhý den 3. 4. 2016 ve sportovní hale TJ Znojmo proběhlo play-off korbaloové ligy minižáků. Sešli se zde 1. a 2. týmy ze čtvrtfinále a to TJ Znojmo MS YMCA, VKC Kolín, KK Brno a SK RG Prostějov.

V prvním utkání v 10.00 h proti sobě nastoupili TJ Znojmo MS YMCA Znojmo a KK Brno. Modří sloni velmi lehce přehráli svého prvního soupeře 18:4 po poločase. Ve druhém utkání hráči SK RG Prostějov porazili hráče VKC Kolín 14:7 po poločase 9:3.

Po dvacetiminutové přestávce se hrál první finálový zápas o třetí místo, kde proti sobě nastoupily týmy VKC Kolín a KK Brno. Tohoto utkání se lépe chopili hráči KK Brno a jednoznačně vyhráli 2:14 po poločase 0:9.

Vrcholem celého play-off bylo utkání o první místo a tím pádem o titul „MISTR ČR pro sezónu 2015/2016“. Zde se utkaly dva nejlepší týmy celé soutěže TJ

Znojmo MS YMCA a SK RG Prostějov. Ve velmi napínavém utkání vždy o nějaký koš vedl tým Znojma, ale dvě minuty před koncem vyrovnali hráči Prostějova po dvou chybách znojemské obrany, kdy rozhodčí zapískal dvě penalty, na stav 5:5. Na to si trenérka Znojma Lenka Toufarová vzala time, kde hráče uklidnila a dala jim instrukce, jak mají hrát. Poté již hráči nechybovali, zvýšili na 6:5 a takové skóre udrželi až do samého konce utkání.

Touto výhrou Modří Sloni získali letošní první titul „MISTR ČR“. Za tyto dva týmy většinou hrají žáci ze základní školy JUDr. J. Mareše ze Znojma.

Pořadí finále po finále ligy minižáků

1. TJ Znojmo MS YMCA
2. SK RG Prostějov
3. KK Brno
4. VKC Kolín

Po tomto finále jeli znojmáci ještě na jedno utkání České korbaloové extraligy. Jeli se utkat s výběrem České korbaloové reprezentace do 23 let do Kostelce na Hané. Pět hráčů ze znojemské sestavy hraje za tým reprezentace a ten celý víkend hrál proti všem nejlepším extraligovým týmům, tudíž byli značně unaveni. Přesto se do hry dobře zapojili a tým Modrých Slonů dokázal reprezentaci porazit 21:15 po poločase 13:6.

Aktuální tabulka extraligy:

#	Tým	Z	V	R	P	S	B
1.	Brno, KK	9	7	1	1	242 : 160	15
2.	TJ Znojmo MS YMCA	10	7	0	3	220 : 185	14
3.	Č. Budějovice, KCC Sokol	9	6	1	2	189 : 157	13
4.	Prostějov, SK RG	8	4	0	4	155 : 173	8
5.	U23	10	2	0	8	172 : 195	4
6.	Kolín, VKC	8	0	0	8	104 : 212	0

Aladár Dančo, YMCA Znojmo, foto: archiv autora



Co se stalo 6. června?

1523 – Vzniklo Švédsko.

1844 – Byla založena YMCA!

1944 – Začalo vylodění v Normandii.

1984 – Vyrobená hra Tetris.



Narodili se například:

1599 – Diego Velázquez, španělský malíř

1799 – Alexandr Sergejevič Puškin, ruský básník, prozaik a dramatik

1875 – Thomas Mann, německý spisovatel

1903 – Aram Chačaturjan, arménský hudební skladatel, klavírista a dirigent

1938 – Vladimír Jiránek, ilustrátor, kreslíř, scenárista a režisér animovaných filmů

1951 – Stanislav Hranický, český zpěvák (Citron)

1963 – Vladimír Růžička, hokejista, hokejový funkcionář a trenér

1960 – Steve Vai, americký rockový kytarista

1961 – Tom Araya, americký zpěvák a basák thrash metalové skupiny Slayer

Studijní návštěva



v YMCA George Williams College v Londýně v rámci projektu Community Work(s) aneb Deníček Steetačky

18. 4. 2016

Po příjezdu, procházce po části čtvrti Newham a ochutnání velmi zajímavého orientálního jídla, jehož jméno nedokážu vyslovit a které mi vypáliko svou ostrostí hrdlo, jsem stála v 11:00 tamního času u recepcce hotelu The Ruskin Hotel Arm a čekala na kolegy, kteří jako já účastnili Study London Visit.

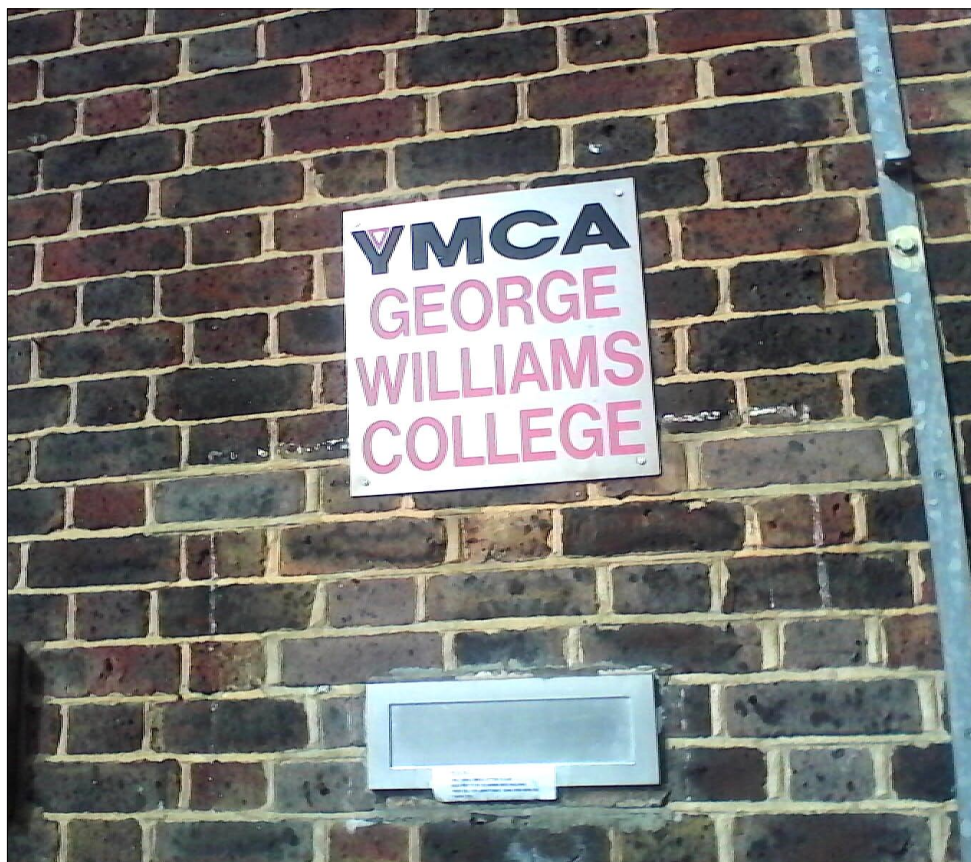
Po vzájemném představení, vybírání pokoje a vybavení jsme se všichni sešli před hotelem, kde na nás čekal pan Brian Beton, autor mnoha odborných knih a globální poradce v oblasti práce s mládeží, který dlouhou řadu let působí v YMCA George Williams College.

V Ymca Goerge Williams College každý prezentoval organizaci, ze které pochází, a svou práci v ní. Seznámili jsme se s harmonogramem tří dnů Study visit a nakonec jsme se snažili zformovat společný cíl naší návštěvy. Každý přijel s nějakým očekáváním. Mé bylo zjistit informace o YMCA George Williams College, poznat jaký je Brian Beton, dozvědět se, jak se pracuje

s mladými lidmi v jiných zemích, jaké zajímavé projekty mají organizace v Evropě. Myslím, že práce s mladými lidmi byla pro ostatní pracovníky klíčové téma a přesto, že jsme si společný cíl nevymezili, byli jsme na dobré cestě.

Po tomto prvním vyčerpávajícím dni následovala skvělá večeře ve vegetariánské v Indické restauraci v naší čtvrti. Večeře se zúčastnila i manželka Briana Beltona, která byla naprosto úchvatná společnice. Seděla přímo přede mnou, takže jsem s ní diskutovala o své práci. Práce terénního pracovníka v ČR ji velmi zaujala. Zajímalo ji, jakou školu musí pracovník vystudovat, nebo jaký kurz by měl pracovník v sociálních službách absolvovat, jaké mají děti na ulici nejčastější problémy, zdali mám svou práci ráda a mnoho dalšího.

Po večeři jsme se rozloučili s manželi Beltonovými a šli jsme po hlavní třídě do hotelu, kde jsme pokračovali v seznamování se mezi sebou a povídání si.



19. 4. 2016

Přesto, že se mnohým z nás nechtělo vstávat, nadšeně jsme vyrazili do školy, kde nás čekalo malé pohoštění od Briana. Brian byl po celou dobu naší návštěvy velmi pohostinný. Nikdo hlady ani žízní rozhodně netrpěl. Po malém občerstvení do společenské místnosti začali docházet studenti, kteří se rozdělili do malých skupin.

My návštěvníci jsme postupně obcházeli skupinky a představovali jsme jim, co ve svých zemích děláme za práci a jak pracujeme. Brian nám dal za úkol ptát se studentů na to, co nás zajímá. V mém případě pro otázky nebyl prostor. Každé skupině jsem přednesla něco o své práci s mladými lidmi a všichni z toho byli tak nadšení, že jsem z toho začala být také nadšená. Přenesli na mě entuziasmus doslova a do písmene. Po krátkých prezentacích ke mně chodili jednotlivě studenti a ptali se mě na

kontakt ohledně dalších otázek. Bože, to bylo super. A co víc, Brian objednal k obědu pizzu.

Po společném obědu se studenti, jsme se společně odebrali do třídy, kde jsme se seznámili s bývalým studentem školy. Měli jsme prostor pro otázky a také nám byla představena práce bývalého studenta.

Když jsme odcházeli ze školy Bena Blackmana, měli jsme poprvé rozhod po městě. Vlastně také naposledy. S partičkou jsme se odebrali prozkoumávat rušnou ulici poblíž metra Eastham. Kolem bylo mnoho restaurací, stánků, krámů a obchodů se vším možným sortimentem. Bylo vidět, jak nakupování lidi spojuje, obzvlášť ženy. Bylo to vůbec poprvé, kdy jsem přestala vnímat, že nemluvíme česky, ale jen anglicky. U shopování se prostě dost tlačá.



Na večeri jsme byli pozvaní do domu Beltonových. Bylo to úžasné. Velmi společenské. Přišlo několik Brianových přátel, takže jsme byli v hojném počtu. Když už jsem asi po šesté opakovala ostatním hostům, kdo jsem, co dělám, jak se má, jak se mi líbí Anglie, odebrala jsem se do Brianovy knihovny. Tolik odborné literatury v anglickém jazyce jsem nikdy neviděla. V místnosti byl klid, vonělo to tam po starých knihách a měla jsem pocit, že bych se tam mohla zavřít na několik set hodin. Na konci večera jsem poděkovala Brianově ženě za úžasnou společnost a skvělé jídlo, rozloučila jsem se s Brianem a s ostatními pracovníky jela do zajímavé hospody, kde měli velký výběr piv. Nevěděla jsem, které si vybrat, a tak jsem si s kolegyní ze Slovinska vybrala pivo podle názvu Punk. Pivo punk musí být přece dobré, řekli jsme si. Nutno podotknout jak strašlivě jsme se mylily.

20. 4. 2016

Poslední den nám Brian vyprávěl o YMCA George Williams College, dále jsme se věnovali plánům do budoucna. O čem se bude jednat na Slovensku, kam přijedou někteří pracovníci ze Study visit v Londýně, nebo jiní. Rumunsko projevilo zájem učit se od ostatních zemí, od zkušených lektorů, jak pracovat s mladými lidmi, přesněji od YMCA George Williams College. Za YMCA v ČR mohou nabídnout pomoc. V ČR terénní programy pro děti a mládež fungují. Pro seminář na Slovensku mohou připravit prezentaci své práce a mohou zodpovědět, co bude ostatní pracovníky zajímat. Mohu předat své zkušenosti.

Bylo by to pro mě velmi rozvíjející. Dále

se jednalo o spolupráci mezi našimi zeměmi. Napadá mě společná fóra, přednášky.

Na závěr naší Study visit se odehrálo představení projektu, který pro mě byl neuvěřitelně zajímavý. Projekt je o učení dětí a mládeže různými pracovními dovednostem. Projekt se realizuje v obrovské místnosti, kde se děti učí sestavovat kola, kuchyně, koupelny či jiné kutilské práce. Děti mají k dispozici dílnu s veškerým náčiním, cokoli sestaví, pak musí zpátky rozložit a rozmontovat. Několik jejich prací se snaží i prodat do obchodu. Děvčata učí kadeřnickým dovednostem a jiným kreativním věcem, jako je například vyrábění svíček. Projekt mě uchvátil. Moc se mi líbil.

Naposled jsme si vyslechli informace ohledně administrativy, dokumentace a ostatních věcí ohledně pobytu v Anglii a byl čas se rozloučit.

Lidé v Londýně byli velmi okouzující, milí a přátelští. Po celou dobu Study visit jsme měli úžasnou atmosféru. Byli jsme fajn kolektiv. Bude mi chybět Bernardyna, Katarína, Manuel, Zuzka, Dalibor a obě Alexandry. Mám parádní zážitky, které se týkají práce – rozhovory se studenty, projekt pro děti. Načerpala jsem inspiraci a těším se na seminář na Slovensku.

*Katka Kastnerová,
terénní pracovníce NZDM Dixie YMCA Praha*

Community Work(s)

je mezinárodní projekt, který pořádá YMCA na Slovensku. Zahrnuje studijní návštěvu Londýna a týdenní seminář v Bratislavě, určený pracovníkům nízkoprahových klubů nebo komunitních center, ale i pracovníkům s dětmi a mládeží, kteří se věnují sociálním službám i volnočasovým aktivitám v YMCA. Účastní se ho zástupci YMCA na Slovensku, YMCA George Williams College v Londýně, YMCA v ČR, YMCA Rumunsko, a neziskovek pracujících s mládeží ze Slovinska, Rumunska, Chorvatska a Španělska. Více na <http://www.ymca.sk/international/community-works/>.

RVVZ

poprvé v Brně



Zveme všechny vedoucí kroužků, instruktory, vedoucí oddílů, pedagogy a všechny další, kteří pracují s dětmi a mládeží, na RVVZ do Brna! Naše „Regionální Vzájemná Výměna Zkušeností“ bude víkend nabitý spoustou zážitkových i poučných programů. Čekají vás pohybové i rukodělné aktivity, hry všeho druhu, něco z ekologie a přežití v přírodě, dětské psychologie i zdravotvědy. Bydlení i stravování bude na místě, mezi programy se můžete zabavit v čajovně nebo deskové herně.

Všechno to vypukne 30. září – 2. října.

Víc se dozvíte na www.jihomoravska.rvvz.cz nebo ve skupině „Jihomoravská RVVZ“ na Facebooku. Těšíme se na vás!

Markéta Mrkvová, člen Aeria Gloriosa, YMCA Brno

KŘESŤANSKÁ REVUE

DVOUMĚSÍČNÍK PRO ODPOVĚDNÝ DIALOG

téma, časové úvahy, eseje a studie, rozhovor, kultura, poezie, diskuse – polemika

KR 1/2016

FENOMÉN PROROCTVÍ

ÚVODNÍK

Jan Kozlík

TÉMA

Daniel Mayer: Někteří z proroků v židovské ústní tradici
Jiří Hoblík: Prorocká tradice dosahující ze starého Izraele do českých dějin

Lukáš Klíma: Prorocké specifikum?

Jan Kozlík: K prorokům na dálku věků

Pavel Hošek: Odkaz hebrejských proroků v reformním a v konzervativním judaismu

Tomáš Jahelka: O perspektíve, metafore a prorokoch

ESEJE A STUDIE

Daniel Pastířčák: Dekalóg podľa Kieslowského

1. Stvoríš si Boha na svoj vlastný obraz!

Miloš Hübner: Poučení z příběhu nepoddajného vikáře

Štefan Šrobár: Nouvelle théologie – hľadanie modernej podoby cirkvi

Miloslav Matouš: Lidstvo mezi protějšky

RECENZE

Přečtěme si Augustinova Vyznání! (Jana Nechutová)

Komu patří Tomáš Akvinský? K novému českému překladu Tomášova spisu

De potentia (Jakub Brdičko)

Křesťanství a povaha změny (Karel Floss)

Mistr Jan Hus v polemice a za katedrou (Vladimír Roskovec)

ROZHOVOR

Co je proroctví? Rozhovor se starozákonníkem Petrem Slámou (Jiří Schneider)

KULTURA

Osem hrozných (Pavol Bargár)

PERSONALIA

Prof. ThDr. Pavel Filipi (Ladislav Beneš)

Vydává Oikumené – Akademická YMCA

KR má 56 stran, vychází 6 x ročně, Předplatné na rok 250 Kč.

predplatne@krestanskarevue.cz

www.krestanskarevue.cz



Moje EVS v Maraceně

Tyto řádky píše rok poté, co jsem koncem dubna 2015 odjela na Evropskou dobrovolnou službu na jih Španělska do malého městečka Maracena kousek od své milované Granady.

Granada byla a je můj srdcovou záležitostí od doby, kdy jsem s přáteli v únoru 2014 podnikla roadtrip po jihu Španělska. Zdrželi jsme se ve městě na jednu noc a naprosto mě okouzilo, místo turistů tu byli cestovatelé a místo letních 40°C bylo příjemných středoevropských 15°C. A já věděla, že se chci ještě někdy vrátit a poznat ji lépe.

Proto, když jsem se rozhodovala o půl roku později, kam na EVS, tak volba byla jasná, mojí prioritou tedy byl výběr místa (tedy forma) a nikoli idea a cíle organizace (tedy obsah). Což se později ukázalo jako velká chyba.

Do Granady jsem doletěla v druhé půli dubna, předtím jsem se dost zabývala myšlenkou, kdo asi budou další účastníci projektu, mohla jsem jen doufat, dost jsem se toho obávala, protože jsem typ člověka, který nesedne úplně každému.

Jaké bylo tedy překvapení, když na mě na letišti čekaly dvě sympatické holky, jednou byla moje mentorka Gloria, Španělka, co byla 2 semestry na Erasmu v Římě a po návratu domů si chtěla tímto způsobem udržet cestovatelského ducha.

Druhou byla Emillia, která byla vyslána německou organizací, ale jak se ukázalo (řekla nám to), tak Emillia byla Polka, co ve 13 letech přišla do Mnichova s maminkou a sestrou za otcem, který v Německu začal postupně pracovat. Emillia tam vystudovala střední a vysokou školu, obor antropologie.

Když jsme dojely do bytu, který byl velkorysý, čekala tam na mě má druhá spolubydlící, což byla Zuzana, která byla také z Čech, a bylo jí teprve 19. Naše seznámení bylo lehce rozpačité, protože jsem kvůli ostatním mluvila anglicky, a Zuzaně jsem ostentativně řekla, že s ní nebudu komunikovat česky. Po několika dnech se ukázalo, že Zuzana je v některých aspektech dospělejší než já.

No, abych se moc nedojímala a nenapínala Vás, tak jsme se – Emillia, Zuzanka a já během týdne staly nerozlučnou trojkou a naše pouto sflilo díky následujícím okolnostem, které s hodnotami EU a demokracií měly jen málo společného.

Organizace, kde jsme vykonávaly EVS, se jmenovala Espacio Joven, česky Centrum mládeže. Organizace byla provozována místní radnicí, což se z našeho pohledu postupně vyjevovalo jako problém. Centrum bylo rozděleno na dvě části tzv. Ludotěku, hernu pro děti předškolního věku a našeho prvního stupně. Děti tam chodily po školce a po škole si hrát, kreslit si apod.

Druhá část byla zaměřena na teenagery, byly tam dvě počítačové učebny, dva taneční sály, zkušebna pro kapely, jazyková učebna, obstojně vybavená kuchyň a hala, kde byl kulečník a stoly, kde se daly hrát různé stolní hry nebo si prostě jenom povídat. Hned u vstupu celému prostoru vévodila recepce.

Když jsem po svém příjezdu poprvé vstoupila do Espacia, tak jsem byla ohromena, jak velkoryse je prostor vybavený a opravený, to jsem ještě netušila, že to jsou jen krásné kulisy ve velmi špatném divadelním představení.

Ředitel Espacia Joven, místní politik Juan García, mi připravil okázalé přivítání, bohužel neuměl slovo anglicky, takže jsme komunikovali za pomoci mé mentorky Glorie.

Od začátku nám bylo řečeno, že budeme pracovat na Evropských projektech mládeže, problém byl, že opravdu nikdo v organizaci nemluvil anglicky, takže jsme od začátku suplovaly administrativní sílu v komunikaci se zahraničními partnery.

Hned na začátku jsme dostaly za úkol do jednoho týdne vyhledat evropské výměny mládeže a u 30 z nich mít navázanou spolupráci. Juan v žertu řekl, že když to nezvládneme, tak Emillia nedostane svoji dovolenou. Tato situace byla první indicií, že tu něco neprobíhá v pořádku. Postupně jsme nahlédly do „fungování“ organizace, které se řídilo v podstatě jedním pravidlem. Tím pravidlem byla osobnost a momentální nálada Juana.

Co nám přišlo alarmující a neomluvitelné bylo, že 1.) nikdo nás fakticky nekoordinuje, jen plníme Juanova přání a rozkazy 2.) na výměny mládeže jezdí jen kamarádi zaměstnanců Espacia a dcery Juana, tzn. neexistuje žádný objektivní a férový způsob výběru, 3.) na výměny jako lidé jezdí jen nejloajálnější zaměstnanci 4.) a až na jednu výjimku nikdo z nich nemluví anglicky.

Po tomto rozčarování, které provázela morální kocovina a velké pocity zklamání, jsme se s holkami jednou večer na bytě rozhodly, že to takhle nemůžeme nechat, že nechceme být loutkami v Juanově scénáři v divadelní hře Euro Maracena.



A tak jsme daly hlavy dohromady a sepsaly argumentaci v jakých bodech organizace, kterou Juan zastupuje, nedodrжуje smlouvu o aktivitách v rámci programu EVS, kontaktovaly jsme naše mentory a sjednaly si s ním schůzku. Následujícího dne došlo k setkání, kde jsme mu sdělily naše pochybnosti ohledně chodu evropských programů v organizaci. Celou záležitost si vyložil jako útok na svou osobu, protože dosud nepochopil, že je povinností supervizora naslouchat svým dobrovolníkům a být schopen přijmout zpětnou vazbu.

Po tomto momentě celou záležitost převzala do rukou jeho manželka Paqui, vystudovaná advokátka, místní politička, v té době vykonávající funkci ředitelky Centra pro ženy v nouzi a spoluzodpovědná osoba za čerpání peněz ze zdrojů EU.

Podle stanov EVS se obě strany musely snažit o nápravu situace. Během 14 dní přijelo několik



Díky Vám všem.
 Muchas gracias a todos.
 Dziękuję wszystkim.
 Thank you to all of you.
 Vielen Dank an alle.

kontrol, jak z krajského úřadu pro mládež a vzdělávání, tak přímo z Národní agentury, jejíž hlavní kompetencí jsou programy EU, kde nám bylo vysvětleno, že Maracena s EU programy teprve začíná a že bychom měly být trpělivější a naopak je naučit, co umíme. Na tomto principu je vystavěna celá základní myšlenka evropských výměn mládeže. Jenže uvádění této myšlenky do praxe za podmínek, kdy v hostitelské organizaci přežívají zbytky feudálního uvažování, je poměrně náročné.

Do týdne od poslední schůzky se zástupci Národní agentury a Krajského úřadu jsme po formálních náležitostech ukončily EVS.

Ale abych nekončila pesimisticky, tak jsem i přesto za všechno, za možnost tohoto pobytu moc ráda. Začala jsem díky ní opět věřit v lidskou sounáležitost, především díky odhodlanosti Emillie, profesionalitě Zuzanky a pomoci Glorie a dalších lidí z Maraceny mimo struktury Espacia Joven a upřímné podpoře Ivy Šípkové z její vysílající organizace.

Bětka odjela z projektu po 3 měsících z původně plánovaných 6. Organizace Espacio Joven ztratila následně akreditaci EVS organizace a pokud bude usilovat o obnovení, musí projekt i způsob fungování nejdříve upravit podle pravidel programu Erasmus+. Ne každá zkušenost ze zahraničí je pozitivní. Příprava a komunikace s organizací před odjezdem je k nezaplacení.

Doporučujeme našim dobrovolníkům vyjet do dříve vyzkoušených hostitelských projektů a Ymek, protože krásná místa nezaručí krásu dobrovolnického pobytu. Přeji dobrovolníkům odvalu a pozitivní přístup, které Bětka nepostrádala.

A nepodcenit přípravu!!!

Iva Šípková, sekretář pro zahraničí

<http://www.ymca.cz/zahranicni-programy/>

<http://evs-ymca.blogspot.cz/>

<http://ymca-na-cestach.blogspot.cz/>

Bětka Diringerová, foto: archiv autorky

EVS v YMCA Bath Group



Sdružení Ymek v Bathu, Bristolu, Wiltshiru a Gloucestershiru nabízí každoročně 3 dobrovolnická místa EVS na 12 měsíců.

Dobrovolník: 18-30, motivovaný pro práci s dětmi, základní znalost AJ.

Náplň práce:

- ▶ volnočasové aktivity v YMCA školkách
- ▶ ve školních klubech a družinách
- ▶ v menších komunitních centrech YMCA v Bathu a okolí

Co za to:

- ▶ Ubytování a strava v YMCA hostelu v centru
- ▶ 90% na cestovné
- ▶ kapesné
- ▶ pojištění
- ▶ jazykový kurz

Začátek EVS v září 2017.

Hlaste se od července do října 2016 na volunteer@bathymca.co.uk zasláním svého CV, motivačního dopisu



a kontaktu na YMCA v ČR jako svou vysílající organizaci.

Bonus: v Bathu je tensingová skupina a také tzv. Mini Sing pro děti od 8 do 11 let.

Podrobnosti o evropské dobrovolné službě získáte na <http://www.ymca.cz/zahranicni-programy/eds/> a u Ivy Šípkové, 774 481 844, ymca@ymca.cz.

Jak se daří programu DofE v YMCA?



Program DofE v YMCA funguje téměř dva roky, licenční smlouva s Národní kanceláří byla podepsána v září 2014. Prvním úkolem bylo získat vyškolené vedoucí. To se podařilo v dostatečném počtu a nastalo čekání na první zájemce.

Program jsme propagovali hlavně v jednotlivých Ym-kách. Na jaře 2015 se nám začali hlásit první účastníci, kteří už většinu svých výzev splnili a nyní se ve zvládnutí ostré expedice stanou čekateli na první oceňování.

Jakub (22) se stal naším prvním účastníkem, který se nyní blíží k absolvování bronzové úrovně stejně jako Eliška. Jakub se věnoval angličtině a běhu, v rámci dobrovolnictví pomáhal ve svém sboru Remedy International Church Poděbrady, a na cvičné expedici pro něj bylo největším přínosem, vidět, že se v těch nejtěžších okamžicích může spolehnout na své týmové kolegy.

Elišce (16) bylo v době zahájení programu 15 let, a tak mohla začít pokřovávat zatím pouze stříbrnou úroveň (do zlaté úrovně mohou vstoupit účastníci starší 16 let). V talentu si zvolila také angličtinu, ve sportu jógu a pracuje jako dobrovolník v Rodinném centru Haštalská (YMCA Praha), kde si v poslední době užila hlavně oslavu Dětského dne. A jak vidí chystanou expedici?

„Cvičnou expedici jsem si velmi užila a s týmem jsme překonali mnohá úskalí! I přes počáteční neznalost orientace v mapě, vaření v přírodě a stanování jsme cvičnou expedici úspěšně ukončili a všichni se těšíme na další dobrodružství, které nás čeká tentokrát na Šumavě...“

Expedice je organizačně náročná akce, která má pevná pravidla. Naším problémem byl malý počet účastníků. Skupinu skvěle doplňuje Veronika (16), spolužačka a kamarádka Elišky, která se jinak programu neúčastní, ale do expediční skupiny velice dobře zapadla a ví, že všechna pravidla pro účastníky platí i pro ni! Děkujeme moc!

Proud to deliver

THE DUKE OF EDINBURGH'S INTERNATIONAL AWARD



Eliška (18) se o programu DofE dozvěděla náhodou z internetu, nyní dokončuje bronzovou úroveň. Věnuje se němčině, józe a dobrovolničtí také v Rodinném centru Haštalská (YMCA Praha), kde pomáhá v kroužku keramiky. Většinu ze svých povinností má téměř splněnou, zbývá tedy zvládnout ostrou expedici. A jak to vidí Eliška? „Na ostré expedici se těším na to, až si vyzkouším geocaching. Výprava pro mě bude taky trochu dobrodružstvím, protože budeme odkázáni sami na sebe.“

Dominika (23) si vybrala výzvy ve stříbrné úrovni. Zlepšuje se v angličtině, ve sportu musela kvůli zdravotním důvodům přejít od běhu k józe. Naštěstí to program také umožňuje. Jako dobrovolník pracuje v Anglicko – České YMCA školce (Palác YMCA, s.r.o.), kde pomáhá s programem pro děti.

A expedice? „Cvičná expedice předčila má očekávání, strávili jsme ji v prostředí krásných Brd. Přestože jsme se s ostatními účastníky příliš neznali, dokázali jsme vytvořit dobrý tým. Těším se na další výzvu v podobě ostré expedice, která nás čeká na přelomu června s červenem, a tentokrát pojedeme na Šumavu.“

Mezi účastníky, kteří do programu vstupují právě teď, patří i Andrea (22), která si vybrala rovnou zlatou úroveň. 1 rok se bude věnovat kondičnímu běhání, dobrovolnictví absoluuje v anglické školce YMCA a pro rozvoj talentu stráví rok a půl intenzivní přípravou ke zkoušce FCE.

Kačka (20) začíná plnit bronz tréninkem vytrvalostního běhu, zlepšuje svou angličtinu a v oblasti dobrovolnictví zvolila spolupráci s Amnesty International. Pravidelně po dobu 3 měsíců bude Katka pracovat na propagaci a pod-

poře politických vězňů a nespravedlivě stíhaných osob v různých státech světa.

Carla je Španělka (23), která právě končí svou EVS v jedné pražské neziskovce organizující volnočasové aktivity pro školní děti a jejich rodiče. Carla získala v této organizaci pracovní místo na další rok a rozhodla se v tomto roce plnit také cenu DofE na stříbrné úrovni. V oblasti sportu zvolila fitness, v oblasti talentu zdokonalení češtiny a v dobrovolnictví práci se skupinou dětí z jejího EVS projektu, ze které se mezitím zformoval oddíl.

Máme velkou radost, že se do programu v dubnu zapojili i zatím nejmladší účastníci – Alžběta (14) a Michal (14) z YMCA Brno. Ti se těší, že je brzy doplní kamarádi z tábora, kteří dosáhnou věku nutného pro vstup do programu – 14 let. Alžběta strašně ráda fotí, proto se ve svém zlepšování zaměřuje právě tuhle oblast. Pravidelně své pokroky konzultuje a jejím cílem je uspořádat vlastní výstavu. Michal je vytrvalostním sportovcem a zaměřuje se především na běh, ale rozhodl se také zlepšit své kuchařské umění! Bety se chystá pracovat na svých gymnastických dovednostech a Tom je mistrem ČR v šermu, proto se bude věnovat rozhodcování šermu.

Podrobnosti o programu DofE naleznete na <http://www.ymca.cz/dofe/>.

*Iva Šípková, Andrea Gröschlová a Kika Pulišová,
foto: Jiří Horák*



8. ples YMCA Jindřichův Hradec

Jak začít? Třeba tím hezkým. O YMCA plese by se toho dalo říct spoustu. Pokusím se tedy najít jen pár trefných vět, kterými vám zkusím přiblížit, jak krásný večer to byl. Tančili jsme, smáli se, potkávali známé, bavili se, posílali radost dál, společně tvořili mozaiku již tradičního YMCA plesu, který nám všem dal přesně to, co jsme očekávali. Každý si v něm našel kousek svojí radosti – ostatně jako může najít každý již v samotném konceptu YMCA.








Propluli jsme společně večerem a nocí z 16. na 17. ledna 2016 a plavba to byla opravdu báječná. Všichni si přišli na své, a to nejen díky skvělé organizaci a souhře kolektivu. Nebudu zde již zmiňovat konkrétní jména, kterým patří velké poděkování, protože tradiční děkovačka proběhla už na plese. Stejně si ale neopustím, alespoň krátké díky všem, kteří si s plesem dali takovou práci. Bylo to krásné a bylo toho k vidění moc. Když se skloubí pestrý program, skvělá kapela, brilantní organizace a milí lidé, nemůže vzniknout nikdy nic špatného. Tak zase za rok? Budeme se těšit na viděnou 21. 1. 2017...

*Veronika Slavíková, YMCA Jindřichův Hradec,
foto: YMCA JH*



ANKĚTA Z/2016

Jaký typ letního tábora by byl pro vás nebo vaše děti nejzajímavější?

Sportovní		(90 h)
Skautský		(80 h)
Hudební		(83 h)
Výtvarný		(82 h)
Přírodovědný		(81 h)
Technický		(78 h)
Kombinovaný		(74 h)

Celkem hlasovalo: 568

Zdroj: www.protein.ymca.cz

Komentář

Tato anketa souvisí s tématem čísla a tedy článku na str. 6, nezapomeňte se do něj tedy podívat.

Myslím, že tak vyrovnanou anketu jsme tu dlouholetých dějinách proteinového doptávání ještě neměli.

Vypovídá to o dvou základních věcech – jednak, že lidé jsou různí a je otázka, zda je dobré už od dětství podporovat u dětí specializaci – třeba i na táboře... A za druhé, že strategie YMCA – všestranný rozvoj člověka je stále v kurzu – již 172 let! Vždyť když se podíváme na program letošních 54 táborů, které YMCA v letošním roce realizuje, tak v jejich programech všechny aktivity najdeme.

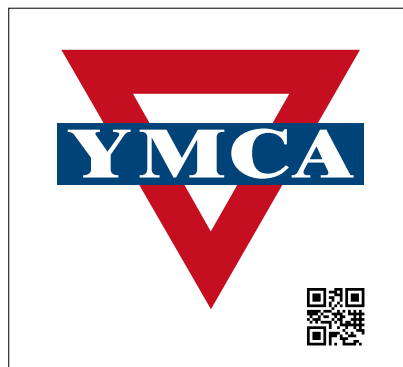
Přeji pěkné počasí, dobré nápady, pohodu, nadšené vedoucí a hodné děti!

J. V. Hynek

PROPAGACE YMCA 2016

V letošním roce bude YMCA spolupracovat s PR agenturou na rozvoji této oblasti. S tím bude určitě nějakým způsobem propojena i propagace, tedy i propagační předměty. Můžete se tedy těšit na nové věci.

Máme zatím k dispozici ty stávající, které najdete na našem webu ymca.cz, speciálně upozorňuji na nové letáky se základními informacemi o YMCA – viz obrázek.

**A co najdete v příštím čísle?**

1. To, čím do něj přispějete :-)
2. To, co pro vás připraví ostatní...

Tématem příštího Proteinu bude:

Potenciál YMCA

YMCA je plná schopných, zkušených, invenčních, otevřených a přitom stále mladých lidí. To samo o sobě je tím největším potenciálem. Kde konkrétně, v jakých oblastech, vidíme největší potenciál pro YMCA právě nyní? Máte jakoukoliv poznámku, připomínku, příspěvek k tomuto tématu? Napište!

Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých akcí. Uzávěrka je 20. 9. 2016.

#NENIMITOJEDNO
YMCA

Není mi jedno, že...

*mám dobré nápady, ale není mi dopřáno
sluchu... tak snad díky této kampani něco
uplatním a svět se pohne k lepšímu!
Tak například... :-)*



obec:

věk:

Je ti mezi 6 a 30 lety?

Zapoj se do kampaně

#NENIMITOJEDNO
YMCA